

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

D. F. V. S. S. C. F.

1834 1895

MEDLEMSBLAD.

B. Aargang

September 1913

Nummer 6

D. F. V. S. S. Elevforening

[stiftet den 10. April 1895]

har til Formaal at samle forhenværende Elever af Skolen samt forhenværende og nuværende Lærere derved til fortsat Samvær og gensidig Støtte.

Foreningens Postadr.: Vesterbrogade 37, 4. S.
Foreningens Kontingent: 1,25 Kvartalet.
Foreningens Medlemsantal: 209.

Elevforeningens Bestyrelse:

Cand. pharm. Johs. Brunby Jensen, Formand.
Assistent Ludvig Petersen, Næstformand.
Korrespondent Viggo Olsen, Kasserer.
Bogholder Sigurd Vendelboe Hersom, Sekretær.
Ass. u. Mag. Aleth Thomsen, Suppleant.

Alle Ind- og Udmeldelser, Bortrejser og Flytninger bedes straks meddelt skriftlig til Foreningens Formand, cand. pharm. Johs. Brunby Jensen, Vesterbrogade 37, 4. Sal.

Det forenede Velgørenhedsselskab

[stiftet 1832]

giver Understøttelse samt underholder en Skole (Aabenraa 29)

Selskabets Bestyrelse:

Oberst I. P. F. D. Dahl, K., DM., Formand.
Konferentsraad A. Knudsen, R.
Pastor D. C. Prior, K., DM.
Professor F. Dahl, R., DM.
Cand. polit. C. Heering, R.
Dr. phil. H. H. Ræder.
Forlagsboghandler E. H. Hagerup, R.
Apotheker K. K. Riise.

Skolekomitéen:

Professor F. Dahl, R., DM.
Dr. phil. H. H. Ræder.
Sognepræst Emil Bruun.
Gymnasielærer C. V. A. Michelsen, samt
Skolens Inspektør Marius Lund.

Vort Blad.

Medlemsbladet udgaar saavidt muligt i Begyndelsen af hver Maaned og leveres gratis til Medlemmerne. Alle Meddelelser Bladet vedrørende bedes sendt skriftlig til Bogholder Sigurd Vendelboe Hersom, Istedgade 38, 2. Sal, B.

Artikler, der ønskes optagne, bedes indsendt inden den 20. i hver Maaned, og maa altid, til Redaktionens Underretning, være forsynet med Navn.

Flytninger og Uregelmæssigheder ved Tilsendelsen af Medlemsbladet bedes straks meddelt det lokale Postkontor.

Onsdag den 1. Oktober Kl. 8³/₄ pr.
afholdes

1. Vintersammenkomst med Damer

i

St. Andreasordenens Selskabslokaler

under Medvirkning af Koncertsangersken Fru
Helga Krøll.

Ca. Kl. 10 serveres (for Dem, der maatte ønske det) Smørrebrød, Øl, Snaps og Kaffe à Kr. 1,50 pr. Kuvert.

Derefter Dans til Kl. 1⁰⁰.

1. Oktober 1913.

I Anledning af Vintersæsonens Begyndelse benytter vi Lejligheden til at erindre Medlemmerne om, at „livlig Tilslutning“ til Møderne er den Hovedhjørnesten, hvorpaa hele Elevforeningens Eksistens som selskabelig Forening hviler, og vi beder Dem om med os at bidrage til Maaned for Maaned at gøre denne stærkere og stærkere, da og først da vil Elevforeningen blive det Sted, hvor vi alle tilbringer de velkendte, fornøjelige Aftener.

Bestyrelsen.

Inspektør Marius Lund.

Efter en ca. 33 Aars Virksomhed som Inspektør ved Velgørenheden forlader Hr. Marius Lund — grundet paa Sygdom — Skolen fra April næste Aar at regne. Det er med dyb Sorg, at alle vi, der kender Hr. Lund, modtager denne Meddelelse — ikke alene fordi Hr. Lund, der jo var den af Lærerne, der kom os nærmest ind paa Livet, og derfor stadig vil staa for os som det faste Centrum, hvorm Skolen og hele vort Væld af Skoleminder altid vil dreje sig — men ogsaa fordi vi ved, at kun meget tvungne Grunde har formaaet ham til at foretage dette saa store og alvorlige Skridt.

I Skoven!

I Juni Maaned afholdt Foreningen sin første Sommerudflugt i det prægtigste Solskinsvej, der overflødiggjorde Regnfrakker og Galoscher, hvilke Genstande jo ellers er ganske uundværlige paa en Elevforeningsskovtur. Turen gik til Holte, og henimod et halvt Hundrede Medlemmer med Damer deltog. Allerede i Geels Skov fornå vi Duften fra Skovløberhuset, hvor Kaffen ventede, og hvor Styrelsen forlængst havde udfundet de længste Borde, der var pynkede med hvide Duge og friskt Bøgeløv. Og saa gik vi i Gang med Kaffen og med de store Fade „Hjemmebagt“, Wienerbrød og Boller. „Maskinen“ var ikke af Kog, saalænge der var Bønner i Posen, og da vi rejste os, var vist ogsaa ethvert Spor af Wienerbrød omhyggeligt fjernet. Rejsen og Landluften havde aabenbart skaffet den Appetit, vi altid kan glæde os ved i Elevforeningen. Og saa fik vi Fyr paa Cigarer og Piber, og spredtes i Grupper i de dejlige Skove, indtil vi henad Aften naaede Ørholm med sine romantiske Skrænter og den smukke, lille Sø. Der kunde lige blive Tid til en lille Sejltur eller et Svip op i Granplantagen, inden vi skulde samles ved Bordets Glæder. — — —

Souperen var selvfølgelig glimrende, Stemningen i lige Maade, og efterhaanden som Smørrebrødet gled ned og Humøret steg, glemte man jo ikke, at Laksen befinder sig bedst, naar den svømmer. Formanden glædede os ogsaa med en lille speech, og efter saaledes at være styrket paa Sjæl og Legeme, spillede Orkestret op til Dans i Kostalden. Til Harmonikaens sørgmodige Toner drejede vi os i sagte Vals, akkompagneret af Triangel og Tamburin. Mørket faldt paa, og Karlen tændte Lygten. — —

Mellem Skrænterne med de høje Graner er det sort Nat, kun en Stribe foroven viser Sommerhimlen med de klare Stjerner. Røde Lamper sender deres Skær over Bordene, hvor de spejler sig i fyldte Punschboller, og for den dejlige Juninat og alle kønne Piger tømmer vi mange funkende Pokaler. Formanden taler, Hr. Stripp taler, og Digteren har begaaet en Sang. — — —

Vi drager syngende hjemad gennem de mørke Skove, hvor Nattergalene forskrækkede vaagner op og synger for de elskende, der gaar bagest.

—X—

Vor egen lille Mobilisering.

Sammenkomsten stod i Spillelidenskabens Tegn. Kaffen blev indtaget. Formanden bød velkommen og udtalte Haabet om, at det store Antal tilstedeværende — ca. 40 — maatte varsle godt for den kommende Sæson. Forsamlingen delte sig derpaa i tre Partier, hvoraf det ene begav sig ud for at bese Vanløse By, ledsaget af en indfødt Rejsefører; det andet fordybede sig i Cafés rummelige Have, medens endelig det tredie forsamlede sig i den store Sal for at dyrke Dansens og Musikens Guder. Musikken var just ikke overvældende, og man maatte næsten med Magt føre de tilstedeværende Damer op til Klaveret, om man tør kalde Instrumentet ved dette Navn. Mandrups djævelske Opfindsomhed fandt hurtigt ud af, at der ved Hjælp af et tomt Garderobestativ maatte kunne udrettes noget fenomenalt. Han overrumplede Kellernen med sine animalske Færdigheder, og denne overlod ham, fuldstændig henrevet, en hel Kasse Ølflasker (tomme!), som Mandrup ved Hjælp af sin sædvanlige Behændighed anbragte med Sejlgarn i Garderobestativet. Richter gjorde op med sig selv og opdagede, at der i Bunden af ham gemtes musikalske Egenskaber. Han fo'r af Sted, og det er sagt mig, at han skulde have mishandlet Værtinden paa det grusomste, i alt Fald kom han trækkende med en uhyre Kakkelovns-skærm. Chr. Larsen fandt sin Moders aflagte Redekam, og Koncerten kan tage sin Begyndelse. Henry Petersen hæver Taktstokken, Richter udsøger den mest musikalske af sine Gadedørsdøglere, og Orkestret falder i med Ouverturen til Balletten „Fanden er løs“, en sand Helvedeskoncert, der kunde have gjort et helt Regiment af Hankatte til Skamme. Punchen var ovenud. Taler blev der holdt en Mængde af. Jonas, Stripp og Vald. Nielsen kappedes om Veltalenhedens Laurbær, og da de ældre Aargange ved 11-Tiden tog hjem, var Stemningen fortræffelig. De tilbageblevne underholdt sig endnu nogen Tid med Spil og Dans, en Dans, der bestod i, at to—tre Par svingede sig rundt paa Gulvet til Tonerne af Malongo, trampet paa Klaveret med een Finger. Derpaa fulgte en lille ekstra Forfriskning, og man begav sig hjemad. De fleste foretrak at gaa hjem i det udmærkede Vejr, og det brillante Humør, der havde raadet hele Aftenen, holdt sig, til man havde faaet Dynen over Hovedet.

Den lange Nøgle.

Vi har modtaget nedenstaaende, der viser, hvilke sælsomme Ting man kan opleve ved at trænge for dybt ind i Taageverdenen, og vi maa paa det indstændigste advare herimod.

R e d.

Jeg ved ikke, hvorledes det gik til, men der havde fra et vist Tidspunkt lagt sig et Taagesløv over mit indre Jeg, og da jeg fandt mig selv igen, slingrede jeg i nedtrykt Sindsstemning hen ad Vejen til København, idet jeg nynnede paa Sangen „Verden er saa stor, saa stor, Lasse, Lasse lille“, og jeg skulde lige til at gaa hen og klappe en gammel Vejviser paa Kinden, da jeg pludselig snubler over et Legeme i Bukser og Frakke; jeg styrter af Sted med et Skrig, falder over et til, og igen et, og i min Rædsel ser jeg mig ikke for, men gaar lige i Grøften. „Naa, der har du været før, og er dog sluppet helskindet fra det,“ tænker jeg, men griber i det samme i en blød Filthat, som jeg i tidligere Tid synes at have set paa Hovedet af Knud Andersen, og opdager, at jeg er kommen fra Asken og i Ilden; ikke mindre end 5—6 Kroppe ligger hulter til bulter i Grøften. Jeg beslutter at gøre gode Miner til slet Spil, slaar en Krop kammeratlig paa Skulderen og siger: „Gamle Ven, lig ikke der og spil Partikulier,“ men den rører sig ikke. Jeg vender Fyren om og vil se ham i Øjnene, „men ak“, kun to tomme Huler uden Indhold. Det var, som saa man i det frysende Ingenting. Alt var slapt, Lemmerne hang døde, og Kroppen mindede mest af alt om brugt Emballage. Der gik en Kuldegysen igennem mig, og jeg skyndte mig videre. Da jeg kom længere ned ad Vejen, hørte jeg Røster synge, og en skurrende Stemme fik mig til at mindes min Ven Henry Petersen, og jeg saa tre af de underligste Væsener, jeg i mit Liv har truffet paa, det var Legeme og dog ikke Legeme; det var Luft og havde dog faste Former. Der kom en underlig Følelse over mig ved Synet af al denne Mystik. Den Skikkelse, der mindede mig om Henry, dirigerede med voldsomme Fagter to Væsener, der, saa vidt jeg kunde forstaa, skulde udgøre en Kvartet, og han kunde ikke faa Harmoni imellem dem. Jeg fortsatte min Vej og traf nu alle de brave Gutter fra Elevforeningen, herlige, pragtfulde Fyre i de forunderligste Beskæftigelser og alle i samme elveragtige Iklædning. Der fo'r Mandrups Aand rundt paa en Gedebug og legede Karusel, her gik Tage Larsen og fangede Stjerne-skud, idet han uhørligt mumlede: „det kom, det svandt, det kom, det svandt, ak, hvem der

nu blot var den lykkelige“; her balancerede Jonas paa en visse Gren, medens Ansigtet fortrak sig i alle Mimens Forskydninger, og naar han troede sig uset, udstødte han hule Sukke og stønnede: „hvor Skæbnen dog fordøler alt uretfærdigt her i Livet“; her sad Aander klumpevis og spillede „Sjavs“, men Richter sad for sig selv og grundede over Verdens Daarlighed. Edgar Mortensen slog Skærver. „Hvad, er du nu sunken saa dybt“, sagde jeg medfølende. „Tys“, svarede Aanden, „jeg leder efter de Visers Sten“. „Saa søg Østen for Sol og Vesten for Maane og nede i Kloaken ved Kalvebod Strand“, sagde jeg. „Finder jeg den saa? Hjertelig Tak! Tag her en Abonnementsserie paa 15 Sjusser; det skal være din Løn!“ og væk var han.

Aldeles fortunlet naaede jeg hjem, hvor jeg straks faldt i dyb Søvn. Jeg har, efter at være blevet klar, nedskrevet mine Erindringer. Om de er nøjagtige, kan jeg ikke staa inde for, men her er de efter bedste Hukommelse.

Monte Christo.

Ledig Plads.

Fra Hr. Fr. Eriksen har vi atter haft Fornøjelsen at modtage Meddelelse om en saadan.

Ganske vist var vor Henvendelse blandt de hertil kvalificerede forgæves, men fortjener Hr. Fr. Eriksen i fuldeste Maal vor Paaskønnelse og Tak for den Interesse, han viser denne, ikke mindst betydningsfulde, af Elevforeningens Op-gaver.

Véd I af —

At Olaf Christiansen den 20. Juni holdt Bryllup med Frk. Neye?

At Erik Christensen og Sophus Westergaard har bestaaet theologisk Embedseksamen?

At Herman Vinterberg har faaet fast Ansættelse som Adjunkt ved Herlufsholm Skole?

At Ludvig Pedersen er blevet forlovet med Frk. Fromma Petersen?

At Flytninger skal meldes omgaaende til Formanden og Postvæsenet?

Krone SKATTEFRI **Porter**
FRA DE FORENEDE BRYGGERIER

Tuborg
Pilsner
foretrækkes af Ølkendere.

C. G. Paulsens Eftlg.,
Axel Johansen,
Juvelér & Guldsmed
Største Udvalg i
alt Guld- og Sølvarbejde.
SPECIALITET:
Forlovelsesringe.
Vesterbrogade Nr. 50.
Telefon 5373.

Bogbinderi.
Thorvald Valerius,
Brolæggerstræde Nr. 2
(grundlagt 1870).
Telefon: Byen 1587.

Bladets Redaktion og Ekspedition: Istedgade 38, 2. S., B.
Bogholder *Sigurd Vendelboe Hersom.*

Dette Blad er leveret paa Posthuset 22. September.

Udgiver: Bestyrelsen for DET FORENEDE VELGØRENHEDS SELSKABS SKOLES ELEV FORENING.
Trykt hos Skou & Madsen, Gl. Mønt 13.